

varigheden af den herboende references ophold i Danmark i sager vedrørende familiesammenføring med en ægtefælle i de tilfælde, hvor referencen ikke er dansk statsborger, nordisk statsborger eller flygtning. Her foreslås det, at referencen skal have haft en tidsbegrænset opholdstilladelse i mindst 3 år. Det sikres hermed, at en herboende udlænding, der efter de foreslåede regler vil have ret til familiesammenføring med sin ægtefælle eller samlever, har en sådan tilknytning til det danske samfund, at vedkommende kan medvirke til ægtefællens eller samleverens integration i det danske samfund.

I relation til familiesammenføring med ægtefæller foreslås det tillige, at ægtefællerne ikke har et retskrav på opholdstilladelse, hvis ægteskabets indgåelse beror på en aftale indgået af andre end de pågældende selv, dvs. hvis der er tale om et såkaldt arrangeret ægteskab. Ikke mindst af hensyn til de implicerede personer bør det ikke være muligt at opnå opholdstilladelse i disse situationer, hvor et ægteskab i Danmark kan være forbundet med store menneskelige omkostninger. Formålet med forslaget er således at beskytte unge mod et utilbørligt pres i forbindelse med indgåelse af et arrangeret ægteskab. Af praktiske/administrative grunde vil denne yderligere betingelse for familiesammenføring efter forslaget blive begrænset til alene at omfatte tilfælde, hvor en af ægtefællerne er under 25 år.

Det foreslås endvidere, at det ikke skal være muligt at opnå opholdstilladelse på grundlag af ægteskab, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål er at opnå opholdstilladelse (pro forma-ægteskab). Samtidig ophæves betingelserne om forsørgelseskrav ved familiesammenføring med ægtefælle eller mindreårigt barn i de tilfælde, hvor den herboende er dansk statsborger, nordisk statsborger eller flygtning.

Der skal endvidere, medmindre særlige grunde taler herimod, stilles krav om, at den herboende reference, der ikke er dansk statsborger, nordisk statsborger eller flygtning, godtgør at kunne forsørge ægtefællen. For så vidt angår familiesammenføring med mindreårige børn, kan opholdstilladelse, såfremt særlige grunde taler derfor, betinges af, at den herboende reference, der ikke er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning, godtgør at kunne forsørge barnet.

Endvidere ophæves retskravet på familiesammenføring til forældre over 60 år til en person, som ikke er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning. I disse tilfælde har den herboende reference i almindelighed

ikke en sådan tilknytning til det danske samfund, at der bør meddeles familiesammenføring til familie-medlemmer uden for kernefamilien.

Uanset de ovenfor nævnte ændringer vil det som hidtil være muligt efter et konkret skøn at meddele opholdstilladelse efter andre bestemmelser i udlændingeloven, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 4.

For at skabe mulighed for også efterfølgende at sikre, at forsørgelseskravet overholdes, foreslås det, at forsørgelseskravet i familiesammenførings-sager ikke kun vurderes i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse, men også efterfølgende skal kunne vurderes. Det præciseres samtidig, at manglende overholdelse af forsørgelseskravet vil kunne medføre, at opholdstilladelsen inddrages.

De foreslåede bestemmelser skal administreres i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder først og fremmest artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om respekt for familiens enhed.

4. Præcisering af bestemmelsen om de facto-flygtninge

Danmark har tiltrådt FN's flygtningekonvention af 1951, og efter udlændingeloven gives der i overensstemmelse hermed asyl til udlændinge, der er omfattet af flygtningekonventionen, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus).

Der gives endvidere efter § 7, stk. 2, asyl til udlændinge, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland (de facto-status).

Der har været en bekymring for, at den praksis, der udvikler sig hos asylmyndighederne, ændrer sig i forhold til den oprindelige hensigt med bestemmelsen. Både af hensyn til de myndigheder, der skal anvende bestemmelsen, og af hensyn til den almindelige forståelse af udlændingelovens asylbegreb er det vigtigt, at der ikke består den risiko.

Der foreslås derfor en ændret formulering af udlændingelovens § 7, stk. 2, der præciserer, at opholdstilladelse gives, hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland.